خبر

اقوام ایرانی به «ایران عزیز» می‌آیند

سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران جشنواره «ایران عزیز»؛ جشنواره وحدت اقوام ایرانی را با هدف معرفی فرهنگ، تمدن و آداب و رسوم اقوام گوناگون ایرانی برگزار می‌کند. این جشنواره تا ۲۹ مهر هر روز از ساعت ۱۵ تا ۲۲ در دریاچه شهدای خلیج‌فارس میزبان شهروندان است.

به گزارش جام جم در این جشنواره که به مناسبت هفته وحدت برگزار می‌شود، چهره‌های شاخص و تاثیرگذار هر یک از اقوام معرفی و تقدیرشده و هر قومی این فرصت را می‌یابد که فرهنگ خود را به معرض نمایش بگذارد و قوم خود را به لحاظ مختصات فرهنگی، تاریخی و... معرفی کند.

بخش استیج جشنواره «ایران عزیز» از ساعت ۱۸ تا ۲۲ با اجرای برنامه‌های متنوع میزبان مخاطبان کودک و بزرگسال است. همچنین هر روز تعدادی از هنرمندان و خوانندگان مطرح کشور با حضور در جشنواره به اجرای موسیقی خواهند پرداخت.

در بخش میدانی نیز ۳۵۰ غرفه پیش‌بینی شده که محصولات فرهنگی و صنایع‌دستی، محصولات غذایی، پوشاک و به طور کلی آداب و رسوم اقوام گوناگون در آن به نمایش درمی‌آید و عرضه می‌شود تلاش شده تا در این جشنواره بهترین و باکیفیت‌ترین محصولات در اختیار شهروندان قرار گیرد.

آیین افتتاحیه جشنواره امروز با حضور اقوام مختلف ایرانی مسئولان و مدیران کشوری و شهری برگزار می‌شود.

جان شما

است و فیلم‌هایی مردم‌پسند و فراگیر تولید می‌کند.

فیلم‌های پاکستانی که در ژانرهای مختلف سینمایی تهیه و تولید شده‌اند، در این دوران با استقبال بسیار خوب تماشاگران داخلی روبه‌رو شدند و تاثیری مستقیم و غیرقابل باور بر فرهنگ عمومی مردم گذاشتند. به‌هر حال، در فاصله سال‌های ۱۹۷۷ تا ۲۰۰۷ صنعت سینمای کشور راه انحطاط را در پیش گرفت و حکومت نظامی حاکم بر کشور بیشترین و منفی‌ترین تاثیر را بر سینمای آن گذاشت. در عین حال، تصویب و اجرای قانون جدید سانسور هم تاثیرات منفی خود را بر وضعیت تولید فیلم‌ها گذاشت و مهم‌ترین نتیجه، خالی‌شدن محصولات سینمایی از کیفیت بود. با وجود این، هر دو گروه سینماگران غیرمتعارف و گیشه‌پسند کوتاه نیامدند و تلاش کردند با درک وضعیت موجود، فیلم‌هایشان را ساخته و در معرض دید و قضاوت تماشاگران و مردم عادی بگذارند. طی سال‌های دو دهه ۸۰ و ۹۰ میلادی، تلاش اهالی صنعت سینمای کشور این بود که نگذارند شعله این سینما خاموش شود و با فرازونشیب‌های زیادی روبه‌رو شدند. این فرازونشیب‌ها هم جنبه و بعد سیاسی و اجتماعی داشت و هم جنبه اقتصادی و شرایط تولید محصولات سینمایی.

به‌گفته تحلیلگران هنری، در سال ۲۰۰۰ صنعت فیلمسازی در لاهور تقریبا به بن‌بست کامل و توقف فعالیت‌هایش رسید. این موضوع تاثیر بلافاصله خود را بر کار و فعالیت هنرمندان هر دو شهر لاهور و کراچی گذاشت. رسانه‌ها خبر از یک ورشکستگی کامل دادند و در این ارتباط سیاست‌های دولتی و رسمی را در نابودی صنعت سینمای کشور مقصر اصلی معرفی کردند. با این حال، هنرمندان دست از فعالیت و تلاش برنداشتند و بالاخره در سال ۲۰۰۷ بود که منتقدان و رسانه‌ها از التیام زخم‌های فروپاشی صنعت سینمای کشور خبر دادند. این‌بار اما این شهر کراچی بود که خودش را به‌عنوان ناجی و هماهنگ‌کننده فعالیت‌های سینمایی معرفی کرد و توانست جای شهر لاهور را به‌عنوان مرکز اصلی و تعیین‌کننده فعالیت‌های سینمایی بگیرد. حالا پایتخت جدید سینمایی پاکستان قصد داشت با بهره‌گیری از کمک و همراهی تمام هنرمندان کشور (و از جمله هنرمندان لاهوری که زمانی حرف اول را در تولید فیلم‌های سینمایی می‌زدند) دوباره به روزهای پررونق سابق خود برگردد. این در حالی بود که نسل جدید و جوانی از تهیه‌کنندگان، فیلمسازان و فیلمنامه‌نویسان هم از راه رسیده بودند تا با طرح‌های ابتکاری جدید، روزها و شرایط بهتری را برای کل سینمای کشور فراهم کنند. نکته جالب در این ارتباط، اهمیت دادن هنرمندان به فیلم‌های کوتاه بود که نقش مهمی در تولید فیلم‌های بلند و باکیفیت بازی می‌کرد. این در شرایطی بود که تکنیک‌های جدید سینمایی هم به یاری فیلمسازان داخلی آمد تا در کنار داستان‌هایی غنی و جذاب، شکل و شمایل متفاوت و قشنگ‌تری به محصولات سینمایی بدهد. حالا هنرمندان پاکستانی برای تعریف داستان‌هایشان از فرم‌های تازه هنری و تصویری بهره می‌گرفتند که تماشاگران بومی مشابه آن را فقط در تولیدات خارجی دیده بودند. مجموع این عوامل باعث شد تا اهل‌فن صحبت از «احیا و رستاخیز سینمای پاکستان» کنند.

مورخان سال ۱۹۲۹ را به‌عنوان زمان شروع تاریخ سینمای پاکستان اعلام کرده‌اند. سال‌های ۱۹۲۹ تا ۱۹۴۶ سال‌های سینمای صامت در کشور هستند. در سال ۱۹۴۷ که پاکستان از هند جدا و به‌عنوان کشوری مستقل فعالیت‌هایش را آغاز کرد، هنرمندان پاکستانی برای شروع فعالیت‌هایشان راهی شهر لاهور شدند. تا سال ۱۹۴۷ تنها ۸۰ سالن سینما در بنگال شرقی مشغول فعالیت بود. مارس ۱۹۴۸ و هنگام بازدید محمد علی جناح، ژنرال حاکم بر پاکستان از این منطقه، قرار شد با کمک‌های تکنیکی که در کلکته مستقر بود سینما در این مکان احیا شود. این اولین بیانیه رسمی سینمایی در کشور تازه تاسیس بود. البته این منطقه بعدا خود محل رخداد درگیری‌های زیادی شد که نتیجه آن، شکل‌گیری کشور مستقل بنگلادش در این مکان بود! سال‌های ۱۹۵۹ تا ۱۹۷۷ به‌عنوان دوران طلایی سینمای پاکستان معرفی شده‌اند. در دهه ۶۰میلادی تعداد زیادی فیلمساز و بازیگر به سینما معرفی شدند که قلب میلیون‌ها تماشاچی پاکستانی را بردند و باعث سرازیرشدن‌شان به داخل سالن‌های نمایش شدند. فیلم‌های سیاه و سفید کم‌کم جای خود را به محصولات رنگی دادند که سخت مورد توجه و استقبال مردم قرار گرفت. «سنگام» (۱۹۶۰) ساخته زهیر ریحان اولین فیلم تمام رنگی سینمای پاکستان است. با این اوصاف، این فیلم اولین بار در سال ۱۹۶۲ و همراه با «مالا» (اولین فیلم سینماسکوپ کشور) اکران عمومی شد. «شهید» در همین سال اولین فیلم پاکستانی بود که جنگ فلسطین را دستمایه اصلی داستان خود کرد و لقب یک کار پرفروش را گرفت. از این سال به‌عنوان معرفی و ظهور محمدعلی اسم برده می‌شود که خیلی زود تبدیل به اولین سوپراستار سینمای کشور شد. برای نخستین‌بار در تاریخ سینمای کشور، در سال ۱۹۶۵ و به‌دنبال جنگ هند و پاکستان نمایش عمومی فیلم‌های هندی (که طرفداران بسیار وسیعی در پاکستان داشت) کلا ممنوع اعلام شد. با این وجود، از تعداد تماشاگران سینماها کاسته نشد و با جایگزین کردن تعداد بیشتری محصول داخلی، خلأ فیلم‌های پالیوودی جبران شد. با ورود وحید مراد به عالم سینما، تماشاگران یک سوپراستار تازه را کشف کردند که لقب «قهرمان شکلاتی» را از آن خود کرد. رسانه‌ها هم او را به‌عنوان مارلون براندو والویس پریسلی پاکستان معرفی کردند. با ظهور محمد ضیاالحق در صحنه سیاست کشور و تشکیل دولت او (۱۹۷۸ تا ۱۹۸۸)، سینمای پاکستان از سال ۱۹۷۷ راه سردی و انحلال را در پیش گرفت. این وضعیت تا سال ۲۰۰۰ ادامه پیدا کرد. مردم کشور خیلی زود متوجه شدم فیلم و سینما اولین قربانی تغییرات اجتماعی مورد نظر این افسر نظامی است. براساس قوانین جدید، نیروهای نظامی باید سر صحنه فیلمبرداری فیلم‌ها حضور پیدا می‌کردند و مقررات سانسور، وضعیت بغرنجی برای هنرمندان به‌وجود آورد. مدتی بعد به دستور دولت تقریبا تمام سینماهای فعال شهر لاهور بسته شدند. با افزایش مالیات بر تولیدات سینمایی، دیگر عملا نمی‌شد فیلمی را جلوی دوربین برد. در این ایام «آینه» با داستان خانوادگی‌اش به خوبی به نمایش نابودی ارزش‌هایی پرداخت که توسط ذوالفقار علی بوتو تاسیس و توسط ضیاالحق نابود شد. جالب این که این درام اجتماعی برای حدود ۴۰۰ هفته روی پرده سینماهای کشور باقی ماند و تبدیل به یکی از موفق‌ترین محصولات تاریخ سینمای کشور شد. اتفاقات منفی راه را برای اعلام نابودی سینمای پاکستان در سال ۱۹۹۰ هموار کرد. اکثر دفاتر و استودیوهای فیلمسازی تعطیل شدند و مرگ وحید مراد در سال ۱۹۸۳ به‌عنوان زمان مرگ فعالیت‌های سینمایی اعلام شد. در شرایطی که تولید محصولات سینمایی تقریبا به صفر رسیده بود، انتخاب کریستوفر لی، دراکولای معروف فیلم‌های آمریکایی برای بازی در نقش شخصیت اصلی فیلم «جناح» در سال ۱۹۹۸ اعتراضات زیادی را به‌دنبال داشت.

تلاش‌های فیلمسازان اهل کراچی برای ساخت فیلم‌هایی کم‌هزینه در سال ۲۰۰۳، بعدها به‌عنوان آغاز احیای صنعت سینمای کشور در نظر گرفته شد.

با تشویق چهره‌های مطرح اجتماعی و حمایت رسانه‌ها سالن‌های سینماها به‌تدریج یکی بعد از دیگری باز و فعال شدند. با کاهش خصومت بین هند و پاکستان، ماهش بهات، فیلمساز و تهیه‌کننده مطرح آن زمان بالیوود سفری به کراچی کرد که زمینه را برای همکاری‌های مشترک هنرمندان دو کشور فراهم کرد. استقبال عموم تماشاگران از تولیداتی که رو به افزایش بود، نشان داد تحلیل اهل‌فن درباره رستاخیز سینمای پاکستان درست بوده است. در سال ۲۰۱۱ و با ورود موج تازه‌ای از فیلمنامه‌نویسان و فیلمسازان، سینمای کشور وارد مرحله تازه‌ای از فعالیت‌های خود شد که به موفقیت بیشتر فعالیت‌های سینمایی کمک فراوانی کرد. درام اجتماعی «بگو/ بول» شعیب منصور در همین سال که غوغایی در جدول گیشه نمایش به راه انداخت، آغازگر این موج نو بود. سینمای پاکستان با دارا بودن حداقل ۱۶۰ سالن نمایش مجهز و تعداد زیادی هنرمند نوجو، یکی از پایه‌های مهم اقتصادی و فرهنگی این کشور آسیایی به حساب می‌آید.

توضیح تیتر: مصرعی از علامه اقبال لاهوری خطاب به جوانان ایرانی

برش

اقبال عامل پیوند دو ملت

پرداختن به ابعاد مختلف زندگی شخصیت‌های تاریخی سرشناسی که در ایران و پاکستان مورد اقبال هستند یکی از اقداماتی است که می‌توان آن را در قالب تولید محصولات فرهنگی متعدد به منظور تحکیم روابط دوجانبه انجام داد. یکی از این شخصیت‌های تاریخی اقبال لاهوری است که نه‌تنها در پاکستان بلکه در ایران نیز شهرت قابل‌توجهی دارد. با آن‌که اقبال در لاهور پاکستان متولد شد اما سخت شیفته تاریخ، فرهنگ، ادبیات و هنر ایران بود. او با آثار شاعرانی نظیر سعدی، حافظ و مولانا آشنایی کامل داشت و خود اشعار فراوانی به زبان فارسی سروده است. حتی بسیاری از منتقدان ادبی سروده‌های فارسی اقبال را قدرتمندتر و برتر از اشعاری می‌دانند که به زبان اردو سرود. در تابستان سال گذشته مشاور وزیر فرهنگ ایالت پنجاب حین حضور در خانه فرهنگ ایران در لاهور نسبت به همکاری مشترک در زمینه تولید آثار مستند و داستانی و همچنین برگزاری کنفرانس‌های بین‌المللی با موضوع اقبال لاهوری ابراز علاقه کرد. مسلما در صورت انجام اقدامات عملی مناسب در این زمینه می‌توان به نتایج مثبتی دست یافت.

زاویه دید

نهضت علمی امام صادق(ع) شاهراه مبارزه سیاسی

عبدالکریم پاک‌نیاتبریزی
فرهنگ
نویسنده‌وپژوهشگر تاریخ‌اسلام

یکی از پرسش‌های مهم درباره حیات سیاسی پیشوای ششم شیعیان این است که آیا امام صادق(ع) یک شخصیت فکری و فرهنگی است و در عرصه سیاسی فعالیتی نداشته؟ بررسی همه‌جانبه درباره شخصیت امام ششم شیعیان و باورمندی به این اصل که امام باید رهبری کامل در همه جهات زندگی باشد، پاسخ به این سؤال را روشن‌تر می‌کند. امام صادق(ع) با توجه به شرایط زمان از قیام مسلحانه پرهیز می‌کرد، چون نتیجه‌ای در آن نمی‌دید، اما برای بیداری امت و آشنایی آنان با تعالیم ناب اسلامی همت داشت تا زمینه‌های رشد مردم فراهم شود. شیوه‌های مبارزه سیاسی امام صادق در راه‌هایی چون تقیه، نهضت فکری، فرهنگی و تولید علم، تربیت نخبگان، ارائه ره‌توشه‌های معنوی- فرهنگی و علمی برای مردم و مبارزه با فرقه‌های انحرافی نمایان است. به باور شیعه امام معصوم، انسانی کامل است که سیاست‌های کلی برای اداره جهان با همه اقوام و ملت‌ها را دارد و امامت بر اساس آیات تطهیر، اکمال دین، مباهله و ... یک منصب الهی، سیاسی است. همچنین روایات معتبری مانند حدیث غدیر، مودت، کسا و سفینه حکومت سیاسی ائمه می‌گویند. در جامعه کبیره نیز ساسه العباد و ارکان البلاد خوانده شده‌اند. بنابراین امام صادق(ع) منعی برای عهده‌داری رهبری سیاسی نداشتند، بلکه در زمان آن حضرت شرایط برای مبارزه سیاسی و تشکیل حکومت فراهم نبود. خلفا و امرای اموی و عباسی، استبداد سیاسی ایجاد و جهان را از برکات اندیشه‌ها و عملی شدن رهنمودهای امام محروم کردند. با وجود این باید دید امام چگونه سیره سیاسی خود را در آن عصر عملی کرد؟ فراهم کردن زمینه بیداری مردمی و تقویت هوشیاری مردم، حراست از انحرافات عقیدتی، فرهنگی و سیاسی و به چالش کشیدن حاکمان جائر و برانگیختن مردم علیه طاغوت‌های زمان اهدافی است که امام در برنامه سیاسی خود دنبال می‌کرد. اما شیوه تحقق این اهداف و اجرایی کردن آن متفاوت بود. اما با تکیه بر اصل تقیه به عنوان یک روش کارآمد سیاستمداری حکیمانه اهداف خود را پیش برد. امام با انتخاب این روش سیاسی جان خود و یارانش را حفظ کرد اما اهداف مدنظر را از روشی دیگر پیش برد. امام صادق(ع) فرمود تقیه، دین من است و دین پدران من است و آن کس که تقیه ندارد، دین ندارد. اما امام صادق علاوه بر انتخاب این روش سیاسی از نهضت فرهنگی غافل نماند و با روشنگری علمی، به پالایش عقیدتی، فکری و فرهنگی جامعه دست زد. این اقدام فرهنگی، بهترین حرکت زیربنایی سیاسی بود. با این رویکرد مسجدالنبی به مرکز علم و تربیت نخبه برای جهان اسلام تبدیل شد. تربیت ۴۰۰۰ نخبه و چهره ممتاز علمی در عرصه‌های مختلف جهان اسلام را از تاریکی جهل رهایی بخشید. اما این پایان کار امام صادق(ع) نبود. امام با برخورد علمی، مقابل فرقه‌سازی‌ها ایستاد تا مانع انحراف جامعه از اسلام راستین شود. امام با توصیه به یاران خود در پرهیز از همنشینی با فرق منحرف آنان را به حاشیه برد. پیشوای ششم ما، برای حفظ اندیشه اسلامی به تقویت فقه آل محمد پرداخت تا مردم با حفظ سنت نبوی، مسیر هدایت را دریابند. پاسداری از قرآن روش دیگری بود که امام برای حفظ امت اسلام از انحرافات فکری برگزید. اقدام موثر و جدی دیگر، معرفی رهبران شایسته بود. امام برای آشنایی مردم با نام امامت و جانشینان شایسته پیامبر در فرصت‌های مناسب نمایندگان و مبلغانی را به اقصی نقاط می‌فرستاد تا امامان را به آنها معرفی کنند. موضعگیری در برابر خلفا به صورت نرم و گاه تند روش دیگر امام برای نجات جامعه از تسری انحرافات فکری و سیاسی بود. امام در منظومه فکری و سیاسی خود از حمایت غیرمستقیم قیام‌های عصر خود غافل نبود و در سخنانی از شخصیت‌های قیام‌کننده که در مسیر اهل بیت بودند، چون زید بن علی به نیکی یاد می‌کرد. در هر صورت امام صادق رهبری سیاسی جامعه را به عهده داشت اما با صبغه فرهنگی و فکری اهداف خود را دنبال می‌کرد که ثمره آن روش در همه تاریخ جاری است.

ادبیات

دیوان حافظ در چین منتشر شد

سفیر چین در تهران با گرامیداشت روز حافظ اعلام کرد: دیوان حافظ در چین هم منتشر شد. چانگ هوآ، سفیر چین در تهران دیروز همزمان با روز بزرگداشت حافظ در حساب کاربری خود در توییتر نوشت: امروز روز بزرگداشت حافظ است، ایران و چین دو ملت اهل شعر هستند. دیوان حافظ در چین هم منتشر شد. به گزارش جام جم، دیوان شمس‌الدین محمد، متخلص به حافظ و ملقب به لسان‌الغیب از شاعران ایرانی قرن هشتم هجری از دو قرن پیش در کشورهای زیادی به‌خصوص کشورهای اروپایی به زبان‌های زنده جهان ترجمه شده است و شعر حافظ توانسته است تاثیر بسیاری بر چهره‌های مهم فرهنگی و هنری جهان بگذارد به گونه‌ای که گوته، شاعر معروف آلمانی و یکی از بزرگ‌ترین شاعران اروپایی خود را شاگرد حافظ می‌دانست و دیوان شرقی را تحت‌تاثیر سروده‌های این شاعر ایرانی منتشر کرد. اغراق‌آمیز نیست اگر بگوییم در این برهه از زمان جهانیان بیش از هر زمان دیگر به مدارا و نوع دوستی که الهام‌بخش شیوه متعالی حافظ در زندگی است، نیازمندند.

تحلیل

ساختار فرهنگی کشور نیازمند بازاندیشی است

سیدحسین فخرزارع، دبیر علمی همایش ملی منطق بازسازی انقلابی ساختار فرهنگی کشور گفت: این همایش و محورهای اساسی آن حاصل ۲۲ نشستی است که در طول مدت قابل‌توجهی صورت گرفت و در آن فرهیختگان و اساتید موضوعات و نظرات خودشان را بیان کردند. وی افزود: در سخنان آقا دو عبارت انقلابی و ساختار؛ در باب بازسازی فرهنگ کشور قابل توجه هستند. کلمه انقلابی اشاره به آن دارد که آرمان‌های اولیه انقلابی ما در طول زمان و دنیای جدید رسانه‌ای دستخوش تغییرات و تزلزلاتی شده که باید آن را احیا کرد. عبارت ساختار هم اشاره به نهاد ندارد، بلکه مقصود ایشان آن معیارها و رهیافت‌های فرهنگی است که باید با یک بازاندیشی دوباره آنها را تصحیح و اصلاح کرد. همچنین مسعود فیاضی، مدیر پژوهشکده فرهنگ و مطالعات اجتماعی پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی با بیان این‌که رهبر انقلاب در اولین دیدار با هیأت دولت به تاریخ ششم شهریورماه سال ۱۴۰۱ به «بازسازی انقلابی ساختار فرهنگی» کشور اشاره کردند، گفت: پس از سخنان ایشان بود که این بخش از سخنان رهبری در شورای عالی انقلاب فرهنگی مطرح شد و درنتیجه دبیرخانه‌ای برای آن در سازمان تبلیغات اسلامی برپا شد./ فارس

قاب

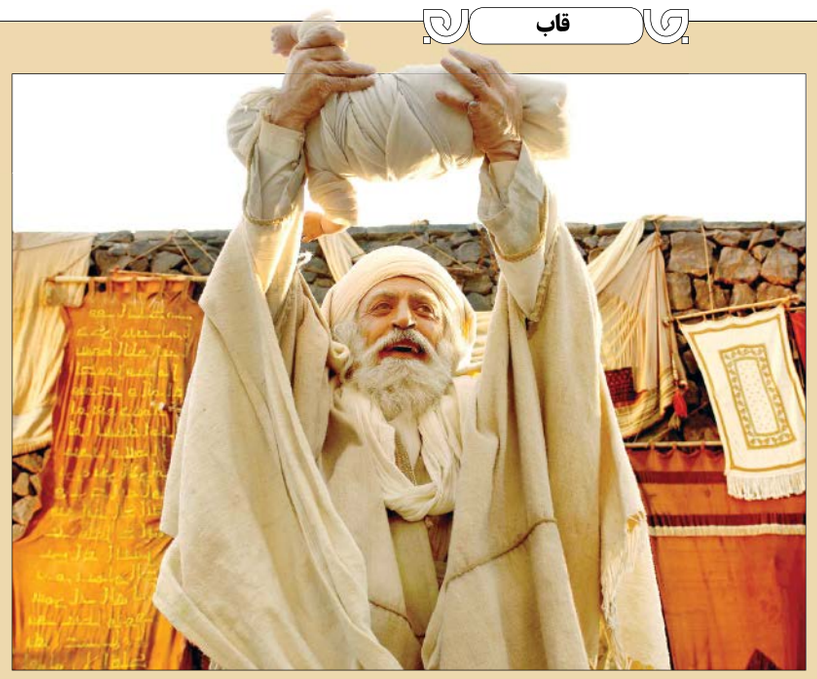

ادامه این فیلم را بسازید

این سکانس از فیلم محمد رسول‌ا... به کارگردانی مجید مجیدی صحنه نامگذاری پیامبر اسلام(ص) را نشان می‌دهد. قرار بود بخش‌های دوم و سوم این فیلم هم ساخته شود که دیروز محمدمهدی حیدریان، مدیر پروژه این فیلم خبر داد با وجود آماده‌شدن فیلمنامه‌های بخش‌های دیگر، عملا ساخت آن به حال خود رها شده است. خبری که باعث تاسف بوده و بهتر است مسئولان برای راه‌اندازی این پروژه اقدام کنند.

برای شنیدن موسیقی این فیلم و دیدن این سکانس، کد را اسکن کنید